

درد بر کارگران مبارز صنعت نفت!

یکشنبه ۲۸ بهمن ماه، چند هزار نفر از کارگران و کارکنان پالایشگاه تهران که از فقر فزاینده و بی حقوقی به جان آمده اند، در مقابل ساختمان مرکزی وزارت نفت اجتماع کردند. آنها در اعتراض به فشار کمرشکن اقتصادی و سیاستهای ضدکارگری حکومت به شعار دادن پرداخته و حق خود را خواستند. مزدوران مسلح جمهوری اسلامی سراسیمه به محل شتافتند و به ضرب و شتم و سرکوب تظاهرکنندگان پرداختند. صدها نفر در جریان این تظاهرات دستگیر شده اند. جان فعالین و سازماندهان این مبارزات با خطر جدی روبروست. باید از دستگیرشدگان قاطعانه حمایت کنیم. باید مانع از اجرای طرحهای جنایتکارانه دشمن علیه جنبشهای حق طلبانه کارگری و توده ای شویم.

این تظاهرات، دنباله مبارزاتی است که از چند ماه پیش بصورت کشمکش میان کارگران و مقامات وزارت نفت آغاز شد و با اعتصاب دو روزه پالایشگاه های تهران و اصفهان و تبریز و شیراز ادامه یافت. کارگران مبارز نفت تصمیم گرفته اند متشکل و متحد عمل کنند، برای سازماندهی مقاومت سراسری تلاش نمایند و در برابر خودسریها و اجحافات حکومتیان بایستند. بالا بردن دستمزدها، خواست فوری نفتگران است. این خواسته و حرکت محقانه باید مورد حمایت و پشتیبانی همه مردم قرار گیرد.

سرکوب جنبشهای حق طلبانه، شرط ضروری و مکمل اجرای سیاست ریاضت کشی و سفت تر کردن کمریندهاست. و سران جمهوری اسلامی، سگان دست آموز حقیری هستند که وظیفه اجرای این سیاست ضدردمی را بعهده دارند. این سیاستی است که دولتهای امپریالیستی به کشورهای تحت سلطه دیکته کرده اند. در مقابل، کارگران و زحمتکشان ساکت ننشسته و در برابر تشدید استثمار و سرکوب به مبارزه برخاسته اند. عکس العمل وحشیانه جمهوری اسلامی نسبت به هر شکل از مقاومت و اعتراض مردم - حتی مسالمت آمیزترین آنها - نشان میدهد که رژیم تا چه اندازه زیون و درمانده و منفرد است. نشان میدهد که حربه های عوامفریبانه ارتجاع تا چه اندازه کارآیی خود را از دست داده است.

تظاهرات یکشنبه، پاسخ روشن جنبش کارگری به دروغهای وقیحانه چند روز پیش جلاذانی نظیر رفسنجانی و خامنه ای در مورد «خوب بودن اوضاع اقتصادی» و «راضی و شکرگزار بودن مردم» است. تجمع و تظاهرات در مرکز شهر تهران، آنهم بعد از مانورهای پی در پی نیروهای انتظامی و یکان ویژه ضد شورش. نشان از ورشکستگی سیاست ارباب رژیم دارد و روحیه مبارزه جویانه مردم را بنمایش میگذارد.

مبارزات جاری کارگران و کارکنان صنعت نفت، حلقه ای از زنجیره مقاومت و مبارزه اقشار و طبقات محروم علیه تشدید استثمار و ستم است. این مبارزات بیانگر تشدید تضاد توده های خلق با هیئت حاکمه کمبرادور - فئودالی بوده و نشانه ای از نیاز عینی و عاجل جامعه به یک دگرگونی ریشه ای است. کارگران و زحمتکشان در این «مدرسه های جنگ» تربیت میشوند. حس همبستگی و انضباط و شکل پذیری، و روحیه نهراسیدن از مرگ و تحقیر دشمن در آنها تقویت میشود. آنها برای بدست گرفتن سرنوشت خویش و شرکت در نبردهای سترگ فردا که رهائی از چنگال این نظام جهنمی و حافظانش را به ارمغان خواهد آورد، آماده تر میشوند.

از مقاومت و مبارزه حق طلبانه نفتگران دفاع کنید!

دست خونبار جلاذدان حاکم از جان مبارزان اسیر کوتاه باد!

برای آزادی فوری دستگیرشدگان مبارزات جاری نبرد کنید!

درد بر طبقه کارگر قهرمان!

مرگ بر رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی و اربابان امپریالیستش!

در اهتزاز باد پرچم ظفرنمون جنگ خلق!

اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) — ۲۸ بهمن ۱۳۷۵